

QANI İLƏ TARİX YAZAN QƏHRƏMAN

Birinci Qarabağ müharibəsi şəhidi Natiq Abdullayev sadə bir ailənin sadə xasiyyətli, amma qeyrəti ilə seçilən övladı idi. Natiqin xatirəsi doğrulub boya-başa çatdığı İsmayilli rayonunda, o cümlədən onu sevənlərin qəlbində daim əziz tutulur, hörmətlə yad edilir.

ƏRTURAN İSMAYIL

Tarixin yaddaşına həkk olunan qəhrəmanlarımız zaman keçdikcə əfsanəyə çevrilir. Onların keçdiyi döyüş yolu, göstərdikləri şücaət, fədakarlıq və Vətən eşqi nəsil-dən-nəslə ötürülən qəhrəmanlıq dastanıdır. Vətən bizim üçün təkə torpaq deyil, həm də namusumuz, qürurumuz, müqəddəs and yerimizdir. Bu müqəddəs amal uğrunda canını fəda edən hər bir şəhidimiz xalqımızın yaddaşında ən uca zirvəyə yüksəlir.

“BİZ VƏTƏNİ MÜDAFİƏ EDİRİK”

Qarabağ torpaqları illərlə düşmən tapdağında inləyərkən, Azərbaycanın yüzlərlə igid oğlu könüllü olaraq döyüşə atıldı. 1990-cı illərdə sovet imperiyasının dağılması ilə müstəqilliyini bərpa etmiş ölkəmizdə yaranmış siyasi boşluq və çoxsaylı çətinliklərə baxmayaraq, gənclərimiz Vətənin müdafiəsinə qalxmıq özələrinə şərəf bildilər. Silah-sursatın azlığı, nizami ordunun hələ formalaşmaması, iqtisadi çətinliklər onları qorxutmadı. Onlar həmin vaxt bir amal uğrunda birləşdilər: “Biz Vətəni müdafiə edirik və bu yolda hər şeyə hazırıq”.

Belə igidlərdən biri də Natiq Yavər oğlu Abdullayev idi. O, sadə bir ailənin sadə xasiyyətli, amma qeyrəti ilə seçilən övladı idi. Onu taniyanların dediyi kimi, Natiqin qəlbi

Vətən eşqi ilə döyünürdü. O, sözün əsl mənasında Vətən fədaisi idi.

ÇƏTİN GÜNLƏRƏ TƏSADÜF EDƏN DÖNÜŞ

Natiq Abdullayev 23 dekabr 1970-ci ildə İsmayilli rayonunda dünyaya göz açmışdı. 1977-ci ildə 3 sayılı orta məktəbdə birinci sinfə qədəm qoymuş, 1988-ci ildə oranı bitirmişdi. Məktəbi qurtardığı illərdə Qarabağda artıq ermənilərin təxribatları, mitingləri başlamışdı. Ermənistan dövlətinin ayrı-seçkiliyi, soydaşlarımıza qarşı fiziki-mənəvi terroru nəticəsində orada yaşayan azərbaycanlılar deportasiya olunur, ata-baba yurdlarını tərk etmək məcburiyyətində qalırdılar. Həmin dövrdə Natiq Uzaq Şərqdə hərbi xidmətə yollanmışdı. O, hərbi xidmətini başa vurub iki

ildən sonra - 1990-cı ildə Vətənə qayıtmışdı.

Bu dönüş çətin günlərə təsadüf edirdi. Sovet totalitar rejimi azadlıq tələb edən azərbaycanlıları cəzalandırmaq üçün əliyalın, dinc

insanların üzərinə ağır zirehli texnika yeritmiş, onlara qarşı silah tətbiq etmiş, böyük cinayətlər törətmişdi. Xalqımızın qan yaddaşına 20 Yanvar faciəsi kimi daxil olmuş bu hadisələr Natiqə ciddi təsir etmişdi. Ermənistan silahlı qüvvələrinin Azərbaycan ərazilərini işğal etməsi, Xocalıda bəşəriyyət əleyhinə cinayət – soyqırımı törətməsi isə Natiqi könüllü olaraq ordu sıralarına qoşulmağa, ərazi bütövlüyümüzün müdafiəsinə qalxmıq məcbur etmişdi.

24 YAŞINDA ŞƏHİD OLDU

Natiq Abdullayev bir çox hərbi əməliyyatlarda, o cümlədən Füzulinin yaşayış məntəqələrinin işğaldan azad olunması uğrunda döyüşlərdə fəal iştirak edib. O, fiziki cəhətdən güclü, döyüş bacarığı olan, idmançı bir gənc olub. Hərbi əməliyyatlarda cəsarəti və soyuqqanlılığı ilə seçilib, döyüş tapşırıqlarını məsuliyyətlə yerinə yetirib. Dostları deyir ki, Natiqin gözlərində həm doğma torpaqları düşməndən azad etmək amalı, həm də şəhid olan dostlarının qisasını almaq qətiyyəti var idi.

16 aprel 1994-cü ildə Füzulinin Şükürbəyli kəndi uğrunda gedən döyüşlərdə Natiq Abdullayev ağır yaralanıb. O, həyatının ən gözəl çağında ən uca zirvəyə - şəhidlik məqamına yüksəlib. Bu zaman onun cəmi 24 yaşı olub.

ONLARIN FƏDAKARLIĞI YADDAŞIMIZDA YAŞAYIR

Qeyd etmək yerinə düşər ki, Birinci Qarabağ müharibəsində hərbi texnika və silah-sursat çatışmazlığı, nizami ordunun olmaması döyüşləri çox vaxt qeyri-bərabər vəziyyətə salırdı. Buna baxmayaraq, Natiq və onun kimi igidlərimiz geri addım atmır, son nəfəsədək Vətəni qorumağa çalışırdılar. Onların fədakarlığı bu gün də dilimizdə, yaddaşımızda, ürəyimizdə yaşayır.

Həmin dövrlərdə Natiqin döyüş yoldaşları dəfələrlə düşməni geri çəkilməyə məcbur ediblər. Onlar torpaqlarımızı işğaldan azad etməyə can atıb, şəhid verəndə belə sarsılmayıblar. Əgər Natiq və o dövrün qeyrətli oğulları həyatda olsaydı, şübhəsiz, o günün qələbəsini də görməyi ən böyük arzu kimi özlərində daşıyardılar. Lakin tale belə yazmışdı.

2020-ci ilin 44 günlük Vətən müharibəsində qazanılmış Zəfər onların da qisası, onların da arzularının həyata keçməsi idi. 44 günlük Vətən müharibəsində döyüşən əsgərlərimiz Birinci Qarabağ savaşında canlarını Azərbaycanın ərazi bütövlüyü yolunda fəda edən şəhidlərimizin yarımçıq qalmış arzularını reallaşdırdılar. Bu gün onların ruhları rahatdır. Bu gün biz başımızı dik tuta bilirik.

XALQIN ŞƏHİDİNƏ OLAN EHTİRAMININ KİÇİK BİR İFADƏSİ

Şəhid Natiq Abdullayevin doğulduğu İsmayilli rayonunda onun adına küçə verilib, təhsil aldığı İsmayilli şəhər 3 sayılı orta məktəbdə xatirə lövhəsi qoyulub. Bu, xalqın şəhidinə olan ehtiramının kiçik bir ifadəsidir. Natiq Abdullayev Qarabağın azad olduğunu fiziki olaraq görə bilməsə də, əminliklə demək olar ki, onun ruhu Zəfər yolunda əsgərlərimizlə bərabər addımlayıb.

23 dekabr Şəhid Natiq Abdullayevin doğum günüdür. Həyatda olsaydı 55 yaşını qeyd edəcəkdi. Anası Solmaz xanımın və onu tanıyan hər kəsin yaddaşında Natiq həmişə gülürüz, zarafatlı və canıyanan bir oğul kimi qalacaq. Bütün şəhid valideynləri kimi Solmaz xanım da Qarabağın düşmən işğalından azad olunmasının qürurunu yaşayır. Bu gün biz Natiqin və bütün şəhidlərimizin xatirəsi qarşısında baş əyirik. Onların borcunu heç nə ilə ödəmək olmaz. Qanı ilə tarix yazan qəhrəmanlar unudulmur və unudulmayacaq. Allah bütün şəhidlərimizə rəhmət eləsin!